

“Ω Φύση!

*Σύ είσαι όλων των πλασμάτων πατέρας και μητέρα,
κραταιή, αθάνατη, αιώνιας ζωής πρόνοια, βασίλισσα όλων.”*

ΟΡΦΕΑΣ

(Προς Μουσαίον)

Γη, μάθε μου να νοιάζομαι
όπως η μάνα που προστατεύει τα μικρά της!

Γη, μάθε μου την ηρεμία
όπως τα χορτάρια που ηρεμούν με το φως!

Γη, μάθε μου το θάρρος
όπως ο βράχος που ορθώνεται στο κύμα!

Γη, μάθε μου τα όρια
όπως το μυρμήγκι που αργοσαλεύει στο έδαφος!

Γη, μάθε μου την ελευθερία
όπως ο αετός που πετάει στον ουρανό!

Γη μάθε μου την παραίτηση
όπως το φύλλο που πεθαίνει το φθινόπωρο!

Γη, μάθε μου την αναγέννηση
όπως ο σπόρος που φυτρώνει την άνοιξη!

Γη, μάθε μου να ξεχνάω τον εαυτό μου
όπως το λιωμένο χιόνι ξεχνά την ζωή του!

Γη, μάθε μου την ευγνωμοσύνη
όπως οι ξεροί αγροί κλαίνε στη βροχή!

Γη, μάθε μου την υπομονή
όπως οι γηραιές πέτρες που υπομένουν όλους τους καιρούς!

Γη, μάθε μου την ταπεινοφροσύνη
όπως τα ψηλά δέντρα που γέρνουν ταπεινά τα κλαδιά τους!

Ινδιάνικη προσευχή

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

10 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΞΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ

- 11 Καλοσύνη-Αγάπη
- 12 Προνοητικότητα-Ομαδικότητα-Συνεργασία
- 13 Καλές Συναναστροφές-Γλυκόχηα Λόγια
- 14 Αισοδοξία
- 15 Σταθερότητα-Υψηλοί Στόχοι
- 16 Προσφορά-Ενότητα-Εργατικότητα
- 17 Υπομονή-Επιμονή
- 18 Διάκριση
- 19 Αυτοπεποίθηση-Θάρρος-Αποφασιστικότητα

20 Παραμύθι: “ΔΕΝΤΡΟ ΜΟΥ Σ’ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ...”

26 Προτάσεις για Δραστηριότητες

28 Παίζω και Μαθαίνω

30 Παραμύθι: “Ο ΠΙΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ”

34 Προτάσεις για Δραστηριότητες

36 Παίζω και Μαθαίνω

38 Παραμύθι: “ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ Η ΕΛΠΙΔΑ”

46 Προτάσεις για Δραστηριότητες

48 Παίζω και Μαθαίνω

50 Παραμύθι: “Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ Ν’ ΑΓΑΠΑΣ”

58 Προτάσεις για Δραστηριότητες

60 Παίζω και Μαθαίνω

62 Παραμύθι: “Ο ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ”

66 Προτάσεις για Δραστηριότητες

70 Παίζω και Μαθαίνω

Κατερίνα Μαργιούκλα

Υπεύθυνη Πολιτιστικών Θεμάτων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Σάμου

Σάμος 3-9-2009

Κι αυτή τη φορά η Άννα Παπαμάρκου και ο Λεωνίδας Ψέλτουρας μας ξάφνιασαν ευχάριστα!

Η αγάπη τους για το παιδί και η διάθεσή τους να προσφέρουν αξίες και γενικότερα αυτά που έχει ανάγκη η παιδική ψυχή, για ν' αναπτρωθεί και να γίνει «γεμάτη» και «δυνατή» σ' όλες τις δύσκολες περιστάσεις της ζωής, είναι εμφανής!

Εξαιρετικό εργαλείο για κάθε παιδαγωγό!

Μπράβο σας!

Καλλιόπη Αλιβάνογλου-Παπαευαγγέλου

Υπεύθυνη Περιβαλλοντικής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Καρδίτσας – Συγγραφέας

Καρδίτσα 5-9-2009

Το βιβλίο «Η Φύση μας διδάσκει», είναι ένα έξοχο έργο των εκλεκτών συγγραφέων Άννας Παπαμάρκου και Λεωνίδα Ψέλτουρα, που με περισσή φροντίδα, μεράκι, ευρηματικότητα, πλούτο συναισθημάτων και αγάπης για το περιβάλλον δημιούργησαν.

Το κουβάρι της αγάπης αυτής προς το περιβάλλον, θέλησαν να ξετυλίξουν οι συγγραφείς του βιβλίου που κρατάμε στα χέρια μας, για να το γνωρίσουν οι νέοι μας και για να το χρησιμοποιήσουν ως στήριγμα και ως σανίδα σωτηρίας μέσα στο άγριο και άχαρο στροβίλισμα της «μοντέρνας και σύγχρονης εποχής μας».

Μέσα από απλά παραδείγματα με πρωταγωνιστές τα ζώα, τα πουλιά, τα φυτά και τα δέντρα και μέσα από την πολύ ευχάριστη και εύστοχη εικονογράφηση, το βιβλίο προάγει το πνεύμα της ομαδικότητας, της συνεργασίας, της αισιοδοξίας, της εργασίας, της υπομονής, της επιμονής, του θάρρους και της αποφασιστικότητας.

Η φύση μας διδάσκει την αειφορία. Να παίρνουμε πάντα από αυτήν, τόσο όσο να μπορούν να παίρνουν και οι επόμενες γενεές.

Οι συγγραφείς με παιγνιώδη τρόπο, «παίζοντας και μαθαίνοντας», με δραματοποιήσεις, κατασκευές, αντιστοιχίσεις, εργασίες για το σπίτι, συνταγές φιλίας, προσφέρουν ένα βιβλίο-εργαλείο για το δάσκαλο, τους γονείς και τους μαθητές, ούτως ώστε οι μαθητές, οι κληρονόμοι και το μέλλον του πλανήτη, να αγαπήσουν το περιβάλλον, να το φροντίζουν και να το νοιάζονται 24 ώρες το εικοσιτετράωρο και 365 μέρες το χρόνο.

Ας είναι καλοτάξιδο!

Ο ήλιος μας διδάσκει την **ΚΑΛΟΣΥΝΗ**
και μας εμπνέει να χαρίζουμε **ΑΓΑΠΗ** απλόχερα.

Σαν ο Ήλιος ταξιδεύει
στο γαλάζιο ουρανό,
με το φως που μας χαϊδεύει,
στέλνει μήνυμα λαμπρό.

«Η Αγάπη δε γνωρίζει
χώρα, γλώσσα ή φυλή
σ' όλους άπλετα χαρίζει
το ολόλαμπρο φιλί».

Ο ήλιος λάμπει από ψηλά χαρίζοντας το φως και τη ζεστασιά του σε όλους. Δεν κάνει διακρίσεις σε ζώα, πουλιά, δέντρα, φυτά, ανθρώπους. Σε όλους προσφέρει απλόχερα τις ζωογόνες ακτίνες του.

Ακολούθησε το παράδειγμά του!

Φώτιζε τον κόσμο με το χαμόγελό σου! Σκόρπιζε καλοσύνη και ζέσταινε τις καρδιές όλων των όντων με την αγάπη σου.

Τα μυρμήγκια μας διδάσκουν την **ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΤΗΤΑ**
και μας εμπνέουν για **ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ** και **ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ**.

Όσο είναι καλοκαίρι
κι η τροφή είναι πολλή
τα μυρμήγκια όλο δουλεύουν
με περίσσια αντοχή.

Τα σποράκια τους μαζεύουν,
Να γεμίσουν τη φωλιά
κι όταν έρθει ο χειμώνας
όλα θα 'ναι μια χαρά

Τα μυρμήγκια προνοούν και γεμίζουν τις αποθήκες τους όσο ο καιρός είναι καλός, για να έχουν τροφή στις δύσκολες μέρες του χειμώνα. Εργάζονται μαζί και πολλές φορές βοηθούν το ένα το άλλο προκειμένου να μεταφέρουν μεγάλους σπόρους στη φωλιά τους.

Ακολούθησε το παράδειγμά τους!

Με ομαδικότητα και συνεργασία επιτυγχάνεις πάντα περισσότερα. Να είσαι προνοητικός και μην αφήνεις εργασίες, για να τις κάνεις την τελευταία στιγμή. Άλλωστε η παροιμία είναι σοφή:

“Των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν.”

Τα περαστικά σύννεφα μας διδάσκουν την **ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ**
και μας εμπνέουν να βλέπουμε το **ΚΑΛΟ** που έρχεται.

Συννεφάκι! Συννεφάκι!
που περνάς στον ουρανό,
Αχ, μου έκρυψες τον ήλιο
κι έφερες μουντό καιρό.

Κι αν βροντάς και μπουμπουνίζεις
βρέχεις λίγο ή χιονίζεις,
ο ήλιος είναι πάντα εκεί
κι όταν φύγεις, θα φανεί!

Τα σύννεφα είναι πάντα περαστικά. Μπορεί να μας κρύβουν για λίγο τον ήλιο, αυτός όμως, συνεχίζει να μας χαμογελά πίσω από το βαρύ σύννεφο και να μας φωνάζει: “Θα περάσει κι αυτό, θα περάσει κι αυτό”.

Όλες οι δυσκολίες είναι περαστικές. Μην απογοητεύεσαι και μην το βάζεις κάτω. Να σκέφτεσαι θετικά και αισιόδοξα. Ο ήλιος της ελπίδας είναι πάντα εκεί. Κι αν κρύφτηκε για λίγο, αργά ή γρήγορα θα λάμψει και πάλι και η χαρά θα ξαναγυρίσει.

Και στης ζωής τους πιο βαρείς χειμώνες αλκυονίδες μέρες καρτερούν

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Παραμύθι:

“ΔΕΝΤΡΟ ΜΟΥ Σ’ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ...”

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τι είναι η προσφορά, η ανιδιοτέλεια, η γενναιοδωρία;

Πώς εκφράζονται στην πράξη;

Είναι τα δέντρα ανιδιοτελή; Τι μας προσφέρουν, χωρίς να ζητούν αντάλλαγμα;

(Τροφή, οξυγόνο, ομορφιά, προστασία από τον ήλιο, ζυλεία, χαρτί, φωλιά για πολλά πλάσματα, συγκρατούν το χώμα από τη διάβρωση, χωρίς τα δέντρα δε θα υπήρχε ζωή).

Σκεφθείτε μια φορά που προσφέρατε κάτι.

Πόσο συχνά μοιράζεστε ή δίνετε κάτι δικό σας στους άλλους;

(Παιχνίδια, φαγητό, ρούχα κ.α.)

Πώς νοιώθετε, όταν προσφέρετε;

Σχολιάστε τους στίχους του Γ. Ρίτσου:

“Άλλη χαρά δεν είναι πιο μεγάλη απ’τη χαρά που δίνεις.”

Τι μας προσφέρουν οι γονείς μας;

Μήπως ό,τι έχουμε είναι ένα δώρο δικό τους;

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Είναι η Φύση ένας δάσκαλος ανιδιοτελούς προσφοράς; Τι μας προσφέρει;

(Ό,τι χρειάζεται, για να ζήσουμε: τροφή, νερό, αέρα, ένδυση, στέγη, διασκέδαση, μάθηση κ.α.)

Τι προσφέρουμε εμείς; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε;

(ανακύκλωση, οικονομία, δενδροφύτευση κ.λ.π.)

Συζητάμε πάνω στο πιστεύω των Ινδιάνων:

«Τη Γη δεν την κληρονομήσαμε από τους γονείς μας, τη δανειστήκαμε από τα παιδιά μας».

Βασική Αξία:

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Άλλες Αξίες:

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ,

ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ

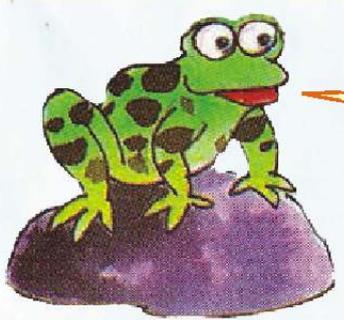
**Όταν δίνεις να ξεχνάς,
όταν παίρνεις να θυμάσαι
Παροιμία**

«Μια φορά κι έναν καιρό, καταμεσής ενός μικρού κήπου, στεκόταν μία όμορφη Μηλιά. Ήταν ψηλή και λυγερή και τα κλαδάκια της, έτσι όπως απλώνονταν, έμοιαζαν να θέλουν να αγκαλιάσουν τον κόσμο. Καλή και φιλόξενη καθώς ήταν, χάριζε τους καρπούς της σε όποιον το ζητούσε. Όλους τους φρόντιζε, για όλους νοιαζόταν, μα πιο πολύ αγαπούσε ένα μικρό αγόρι που την επισκεπτόταν καθημερινά.

Το παιδί την αγαπούσε κι εκείνο και χαιρόταν να παίζει μαζί της. Τα παιχνίδια τους ήταν πολλά και διασκεδαστικά. Όταν ήταν πολύ μικρό έπαιζε στις ρίζες του δέντρου, άλλοτε σκαλίζοντας το χώμα κι άλλοτε κάνοντας βουναλάκια από πέτρες. Κάποιες φορές, κοίταζε τα ζουζούνια που σκαρφάλωναν στον κορμό της Μηλιάς, αλλά πιο πολύ του άρεσε να γυρίζει γύρω της, ώσπου να ζαλιστεί και να πέσει κάτω γελώντας.

Όταν μεγάλωσε λίγο, κρέμασε μια κούνια στο πιο γερό κλαδί και λικνιζόταν ώρες ατέλειωτες, προσπαθώντας να φτάσει όλο και πιο ψηλά, όλο και πιο ψηλά! Η Μηλιά ευχαριστιόταν τόσο πολύ από τη χαρά του μικρού παιδιού! Μια μέρα του έδωσε ξύλα από τα κλαδιά της και το βοήθησε να χτίσει ένα σπιτάκι πάνω της. Αυτό ήταν το καταφύγιό του! Πόσο πολύ του άρεσε να μπαίνει μέσα στο σπιτάκι και να κάθεται. Αφού πολλές φορές τα μεσημέρια πήγαινε και κοιμόταν εκεί, στο καταφύγιο, στην αγκαλιά των κλαδιών της Μηλιάς!

Τοποθέτησε σωστά τις λέξεις με όλα αυτά που μας προσφέρουν τα δέντρα.

- ΚΑΡΠΟΥΣ
- ΛΙΠΑΣΜΑ
- ΔΡΟΣΙΑ
- ΦΩΛΙΕΣ
- ΧΑΡΤΙ
- ΟΜΟΡΦΙΑ
- ΟΞΥΓΟΝΟ
- ΕΥΛΑ

A → ♥	I → ⊕	P → ...
B → ⊙	K → ◆	Σ → ⊖
Γ → ◊	Λ → +	Τ → !
Δ → □	Μ → ...	Υ → Δ
Ε →	Ν → ▽	Φ → ⚡
Ζ → ⊞	Ξ → ⋈	Χ → *
Η → ♥	Ο → ◆	Ψ → †
Θ → □	Π → ∞	Ω → ~

Αντικατάστησε τα σύμβολα με τα γράμματα, για να δείς τι γράφει.

